

ДАМЯН ДАМЯНОВ НА ЖЕНА МИ

chitanka.info

От спомени не ме ревнувай!
Не ме ревнувай от жени,
които, и да съществуват,
са вече в миналите дни.
Или пък в миналите нощи.
Да, аз ги помня до една.
А, може би, и те — мен още,
щом пак се връщат... Но — в съня.
Минават като сенки смътни
през неговия бял екран
и ми пошепват: „Ти си пътник!
Нима към глухия безкрай
се готвиш сам да отпътуваш
така — без никоя от нас
на тръгване да се сбогуваш?“
... И тъй — една подир една
минават и ръка подават.
И — само толкова, уви.
Една едничка все забравя
да дойде и ме поздрави.
Една единствена, която
върви към всекиго насам
и на главата, и в ръката
си носи по една коса...
Едната — бяла. До петите.
А другата — блести, звъни.
Зла, стара, грозна... Но не пита...
И е от всичките жени
най-страшната. От нея с право
ревнувай ме. И в сън нелеп
тя срещне ли ме, знай, тогава
завинаги ще те оставя...

Но дотогава — само с теб.

16.04.1991 г.

Издание:

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN
954-8100-03-7

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.